

FARKAS Gábor

Hajnalban

A város hajnalban -
vasbeton nyújtózó roppanása,
görnyedt oszlopok
égben fakadó, összeérő
párhuzama.
Rendezett köveken
taposó csend.

Terpeszben a hidak,
az ismeretlen háziúr
a csillagtalan létbe kirak -
és az utakon dermed a semmi.

A póznák tetejét éri az ég,
és nincs hová hazamenni.

Töréspont

Kontúr nélkül a táj
hold rázta függönyként
elbomló végtelen

mint fásult csillagok
lopódnak a szavak
elhalt emlékeken

mint fásult csillagok
fénytelen köntöse
a száraz félelem

Kontúr nélkül a táj
hangod szélcsend: érint
és rezzenéstelen

Végleg oldódó

én lenni eltéved
nem talál hol utca

ház otthon társ

Hol??

Hol van a végleg
 oldódó magány,
mikor az ember
 átlép önmagán?

Megérkezések

Vagonok csendje
rozsdá és penész
nincs harag se gúny
csak felismerés

Megérkezések
folyton elkészve
ázott plakátok
feszületébe

Palánk és kereszt
között hallgatok
morajlanak a
fásult csillagok